

Újlaki Hangok

Viharra dördült az ég alja távol.
László morzsolta a szent olvasót,
aztán letette, s a vén bibliából
halkan, hívón deákul olvasott.

Hálát adott, hogy jámborak a népek,
s kihalt az elhagyott pogány berek.
Szavára villám lobbant és setét lett,
az arca elsápadt s megreszketett.

És messze az ég kékes, ferde, kancsal
tüzét veté el a felhőn vadul,
úgy, mint midőn még háborgott Hadúr.

S vér-csapta szüggely a fényködbe fent
a karcsu gím könnyezve megjelent,
halálra válva, lángoló agancssal...

Kosztolányi Dezső
Szent László jelenése

Szent Péter és Pál apostolok freskói a kecskeméti
Nagytemplomban.

AZ EGYHÁZ LELKE

Ezzel a címmel tartott előadást Szuromi Szabolcs Anzelm atya május 5-én a Szent Erzsébet hittan teremben. Az előadás jól illeszkedett pünkösdvárásunkba, az imakilenced részeként.

A Szentlélek az Egyház Lelke. Mit jelent Ő nekünk? Isten lelkét az ószövetségben a héber „ruah” szóval jelölik, az ember teremtésénél pedig a szintén héber „nefes” szó szerepel. Ez utóbbi jelöli azt az éltető lelket, amit Isten lehel az emberbe, aki ezáltal lesz élőlényé. A két lélek közti különbség: Isten Lelke adja az emberi lélek ajándékát.

Az Ószövetségben kiválasztottak voltak a próféták, akiken Isten Lelke nyugodott, és általa buzdítottak, figyel-

meztettek, jövendöltek. Ezt a prófétaság lelkének nevezzük. A Szentlélek kiáradása után már mindenki kiválasztott, aki Isten kegyelméből létezik. Az isteni kegyelem olyan adomány, ami segít az üdvösségre eljutni (pl. szentségek, szentelmények). Istennek ez az ajándéka két irányba hat: az ítélet és a jövőbeli öröm irányába. Szükséges folytonos kapcsolatban lennünk a Szentlélekkel, hogy nyugodt emberi lélekkel jussunk el az üdvösségre. Ez az ítélet a jövőbeli öröm záloga. Ebben a kapcsolatban a két lélek megszólítja egymást, ez a találkozás Isten tökéletes szeretetének megtapasztalása.

A Szentlélek mint Vigasztaló, a lelkünknek megfelelő tökéletes személyes kapcsolatot jelenti, amelyben folytonos szeretet-sugárzásban lehet részünk. Ez volt az apostolok folyamatos imádságának és lelkesedésének mozgatórugója, hiszen a tökéletes szeretetet mindenki érti Isten Lelkének a vallásos ember életében fontos szerep jut. Ő mindig meghallgat, mellettünk áll, megerősít a jó út mellett. Olyan, mint egy igazi barát, akire ráhagyatkozhatunk, akihez ragaszkodunk.

Ha szomorúság, lelki „elszáradás” jelentkezik az életünkben, akkor elszakadtunk a Szentlélektől akkor is, ha látszólag, materiálisan minden rendben van, pl. járunk szentmisére, szentségekhez járulunk. A Szentlélekhez vezető út ropant göröngyös! Csalódások, kudarcok, megalázások, fájdalmak kísérik, és az egyre nagyobb ráhagyatkozás.

A Szentlélek az Egyház Lelke, mert az emberi üdvösséget meg tudja valósítani, s mert jelen van az Egyházban és élővé teszi azt. A Szentlélek válasz a kérdéseinkre.

Kiket vigasztal Isten Lelke?

Elsősorban az apostolokat. Jézus rálehel az apostolokra és azt mondta: „Vegyétek a Szentlelket!” Ez az ember teremtésére emlékeztető jelenet az Istennel való lelki kapcsolat újjáteremtése. Ez mindazokra is vonatkozik, akikre az apostolok/apostolutódok ráteszik a kezüket (bérmálás). De ha valaki a templomban rátekint Jézusra, már megtalálta a Szentlelket is – hiszen egy Isten van, személyeit nem lehet elválasztani.

Vigasztalja még Isten Lelke a krisztushívőket (Jézus tanítása nélkül nem lenne képünk a Szentlélekről). Az Egyház híveit, hisz az Egyház az üdvösséget akarók közössége, akik a Szentháromságot szemlélik majd örökre. Mindenkit, aki együttműködik a Szentlélek ajándékaival (bölcesség, értelem, tanács, erősség, tudás, igazságosság, az Úr félelme). Végül pedig vigasztalja a világot, hogy van Jóság, Szépség, Igazság.

Az előadást András atya köszönő szavai és közös imádság zárta.

IGE-IDŐ

"Mivel ő maga is megtapasztalta a szenvedést és a kísértést, segítségére tud lenni azoknak, akik kísértést szenvednek." (Zsid 2, 18)

Kedves Testvérek!

Pál apostol fenti szavai Jézus Krisztusról szólnak. Ugye emlékszünk, hogyan kísértette meg őt a sátán hatalommal, gazdagsággal és az élete eldobásával?

Aki Isten Fiát is megkörnyékezte, hogy ne próbálkozna velünk is?! Nap mint nap megtapasztalhatjuk körmönfont ármányait és átlátszó kísérleteit. Átlátszóak, hiszen vagy a vágyainkkal, vagy a félelmeinkkel kísért - ennyi a repertoárja. Körmönfontak, mert mindezt úgy csűriscsavarja, hogy néha csak sokára jövünk rá, ki is van a háttérben.

Mit is tudunk róla a Szentírásból? Hogy a hazugság atyja és gyilkos kezdettől fogva. Minden probléma, konfliktus tehát, amelynek gyökere valamilyen hazugság, megtevesztés, mellébeszélés, elhallgatás, az ő műve. És minden életellenes gondolat, (ön-)gyilkossági készítés is tőle való. De őt sejtethjük minden zavaros, kusza és átláthatatlan élethelyzet mögött is, a viszály, az ellenségeskedés, az irigység, a kicsapongás forrásának is. Bizony, mindennap fel kell vennünk a harcot ellene!

Jézus megmutatta nekünk, hogyan, és az apostoloktól is kapunk eligazítást. A kísértésben Isten igéjébe kapaszkodva győzhetünk. Hiába jár körbe a gonosz, mint ordító oroszlán, nem nyelhet el bennünket, ha imával és teljes bizalommal Isten segítségét kérjük. Nem kell félnünk attól, hogy nem érti meg a kínjainkat, hisz ő is megszenvedte azokat. Nem kell attól tartanunk, hogy közömbös a gondjaink iránt, hiszen tudjuk a Bibliából, hogy tud együtt érezni. Nem szabad azt gondolnunk adott esetben, hogy rajtunk már az Isten sem segíthet, hiszen itt van köztünk, nem hagyott el. Jézus Krisztusba kapaszkodva minden kísértést legyőzhetünk, legyen az bármily félelmetes, vagy élvezetel kecsgetető.

Jüling Erika

Anekdóták

Mert nem volt az földi ember
Egy azokból kik most élnek
Feje fölött szűz alakja
Látszott ékes nőszemélynek,
Koronája napsugárból
Oly tündöklő, oly világos!
Monda a nép: az Szent-László,
És a Szűz, a boldogságos.

Arany János
Szent László
(részlet)

Korának és a későbbi koroknak legtiszteletreméltóbb királya. Nagysága szó szerint értendő. Nála a kulcsin és a belbecs a legnagyobb harmóniában egyesült. Kivételes bátorsága, példamutatása, keménysége és egyben jámborsága, kegyessége, bőkezűsége ellenfeleit is lenyűgözték. (harcai,

döntései, törvényei). A királyok és keresztény lovagok eszményképe volt. Kultuszának első nagy támogatója a lovak király I. (Nagy) Lajos volt. Váradai sírja királyi zarándokhely. Hite, jelleme által a magyar hagyomány a magyar háromkirályok között tartja számon, mert Istvánnal és Imrével együtt a kereszténység csillagát követve Ők vezették el a magyar népet Krisztushoz! 1192-ben szentté avatta III. Celestin pápa. Még ifjú herceg korából is átmentett az idő csapdájából a népelemlézet történeteket, melyből egyet itt közlünk, Bonfini és Tóth Béla /A magyar anekdota kincs / nyomán.

Szántó Géza András

Szög

Mikor Endre király Bélát és családját visszahívta Magyarországra, a nemzet riadó lelkesedéssel fogadta a hazatérőket; és Székesfejérvárott nagy lakomákat és tornajátékokat rendeztek tiszteletükre. A vidgádó nép közé egyszerre egy szilaj mén tört, és egyenesen Béla fia, a kis László herceg felé vágatott. A

sokaság rémülve futott szét, a gyermekifjú László azonban megfékezte a lovat, hátára pattant és elnyargalt vele. Mire visszatért, a mén már teljesen megszelídült és hitvány gebének látszott. De megrázkódva, újra felvette délceg alakját. A nép táltosnak hitte a paripát, melyet aztán László herceg sötétbarna színéről Szögnek nevezett. Ez lett aztán hadiménje, és igen nagy tiszteletben részesült; mondják, megsüvegezték a magyarok, mint a Szent László kedves jószágát.

A Szögről beszélnek némelyek, hogy nem annyira erőre és szívósságra volt kiváló, mint más tulajdonságaira nézve. Ura minden intését, nógatását csodálatos híven teljesítette, az ellenséget harapással, rúgással szokta megtámadni, gazdáját sohasem hagyta el, és a legnagyobb veszélyben is derekas ügyességet tanúsított.

Néhány emlékképem,

emlékmorzsám Japánból

Szembetűnő közös vonásunk, hogy amennyire ők nem értenek magyarul, mi (tisztelet a kivételnek) annyira nem tudunk japánul. Ettől még nagyon is hízelgő és gesztus értékű, hogy minket távoli rokonukként szeretnek. Ebből most ne a "távoli"-ra koncentráljunk! Igaz, hogy onnan a bőröndömben a túlsúlyra gondolva legfeljebb egy kavicsot hozhattam haza, ami nekik mégsem olyan vészes, mint nekünk Trianon volt. Ferde szemmel ők csak azokra a szomszédos nagyhalakra nézhetnek, akik már nem egyszer bele is csipegettek a szigeteikbe. Legősibb hitregyük szerint Japán s a hozzátartozó kisebb-nagyobb szigeteket, még a legkisebb szigeteckét is, Izanagi Isten és Izanami Istenasszony hozták a világra. Az ottani földrengések gyakoriságából és nagyságából ítélve ez nem csupán nehéz szülés lehetett, hanem olyan, ami igazából a mai napig nem ért véget. Vajúdnak a hegyek.

A kezdeti, államvallássá lett sintoizmusba később beleolvadtak Buddha tanai, de természetesen csak azután, hogy több évszázadnyi késéssel eljutottak odáig. Mondhatnánk úgy is; kölcsönhatások eredményeként a sintoizmus is beleolvadt a buddhizmusba. 1886-ban, 122 évvel ezelőtt született nagyapám iskoláskönyve szerint mi lazán lebálványimádoztuk és pogányoztuk őket. Az internet és technika áldásainak jóvoltából a japánok is tudhatnak honfoglaló eleink pogány szertartásairól. Ez így 1:1.

Szálláshelyünk egy gyönyörű buddhista kolostor volt. Mindent ingyen kaptunk. Talán azért, mert erre egyszer azt mondtam, "ilyen nincs", amiből csak annyit értettek meg, hogy "YEN NINCS!" Annyi bámulni való akadt, hogy alig tudtuk levakarni a szemünket az épületekről, a kolostort díszítő faragványokról. A fotocellával működő kapun belépve éppúgy le kellett vennünk a cipőinket, mint amikor lakásokban, lekvárgyárban, műbútor-asztalos műhelyében, múzeumban fordultunk meg. De így volt ez egyes boltok esetében is. Aki ott szemetel, csak egy balkáni bunkó lehet, persze kizárólag a tolmács szerint, mert egy japán ilyet nem mondana. Pechje van a turistának, ha lyukas zokniban lép a CORSO cipőjébe. Nem jár jól, ha ki kell lépnie belőle. A japán mindent észrevesz. A fegyelem, figyelem, figyelmesség, barátságos arc munkaköri kötelessége. Meglehet, hogy az "ész"-re veszek valamit ott nem azt jelenti, hogy jól látok valamit. Például vén, tapasztalt rókák szerint a japán akkor szomorú, amikor mosolyog, amit még meg is értek, ha valaki portás vagy vendéglős. Am folyton mosolyogni udvariasságból, önvédelemből tán, amiért egy pszichiáter is teszi a betegek között jártában-keltében, nyájas arcot mutatva, mint az a politikusoknak is érdeke választás előtt, rém fárasztó lehet! Még a kisbabák is bölcs ösztöneiktől vezérelten sokat mosolyognak. Ezért a mamák hálából sem a szájukat nem ragasztják le, ha bömbölnek, sem falhoz nem csapdossák. Ellenkezőleg! Magukhoz ölelik, és ők is, bölcs ösztöneiktől vezérelten, mosolyognak, s kitalálják, mi kell neki akkor éppen.

Vendéglátóink számunkra kitalált hézagmentes programjában legfeljebb egy stopperóra fért volna el, hogy semmiről le ne maradjunk. Az otthoniakra meg a hűsvétra gondolni zavartalanul csak akkor sikerült, amikor eljött az alvás ideje. A szerzetesek több szertartásukra meghívtak. Egy szívélyes invitálást elhárítani nagyobb illetlenségnek tűnt, mint az evőpálcikákat evés után a tányéron hagyni. Videokamerával felszerelten mentem el az ő "miséjükre". Érdekelt a szertartás koreográfiája, a hanghordozásuk, ahogyan a recitálástól eljutnak a háromszólamúsáig. Lekottázható ritmus szerint zajlott a ceremónia, akár a gong verője után nyúltak, akár a csengőkhöz vagy a füstölőért. Mindaz, ami az én szememben hókuszpókusznak tűnt, ők nagyon komolyan átélték. A faragott istenségek, démonfejek, sárkányok és a legváltozatosabb ornamentikák a videoszalagjaimon landoltak. A részletekre kiterjedő magyarázatokat a leghitelesebb idegenvezetőtől, a legrangosabb szerzetestől kaptuk. A tolmács pedig fordított. Igazán érdekes tanulmányi kirándulás volt, "a lúd meg kövér". Figyelmességünk jutalma az lett, hogy elvittek a temetkezési helyükre is. "Isa-isa"! Bizony-bizony! "Pur es homu" volt ott mindenki, akinek lejárt az ideje, és nem

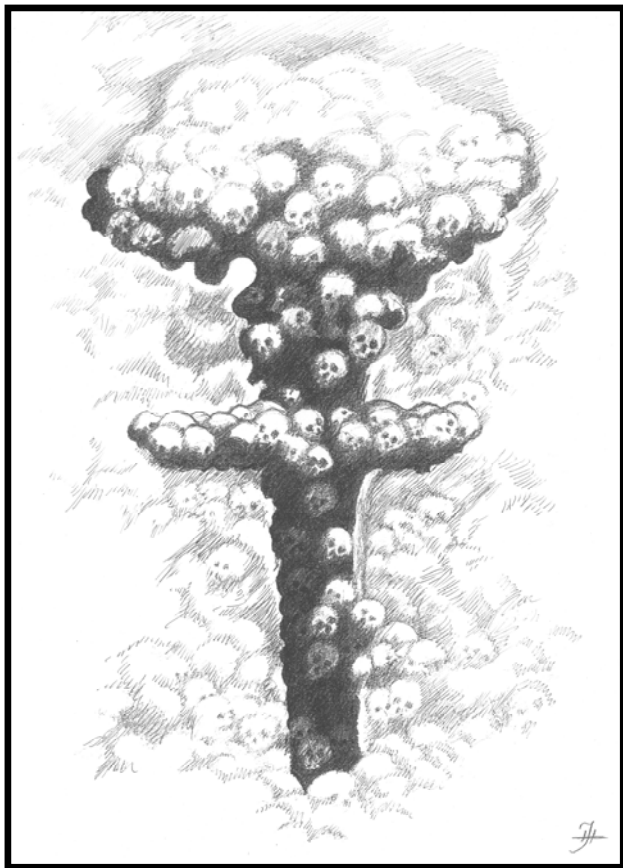
eresztették szélnek. A közemberek emlékét egy névvel és évszámokkal ellátott, névjegykártyányi aranylapocska őrzi. Egy egész terem ilyenekkel volt "kitapétázva". A módosabb, híresebb személyiségeknek már urnatartó dukált (Nálunk az effélék maradéka fölött kripta, obeliszk vagy mauzóleum áll. Böven van helyük ahhoz, hogy a lábaikat kinyújtsák.). Magas rangú emberek, samurájok, papi méltóságok hamvait megőrzik. Kirakatszerű fülkében gúliba rakott mandarint, teasüteményt, teát és az elhunyt kedvenc pipadohányát láttam. Másutt egyéb finomságokat, ínycsalatokat. Álnaívan megkérdeztem (persze, csak a tolmácstól), mi van, ha lejár a szavatossági idejük? ...mint a dínóké a pleisztocénban? A hót komoly válasz: "Kicszerűlik". A szíve szakadna a szegény afrikai éhezőknek, ha ezt tudnák, s a mi Róbert bácsinkat is a guta ütné, ha látná, mi megy itt pocsekba. Alutáplált ember itt nincs, mint koporsós temetés sincs. Mexikói temetőben vidámság honol. Itt kedélyesek. A terület asztalkák láttán mindaddig várnom kellett, míg belső kuncogásom el nem múlt. Itthon virágot szoktunk vinni a sírra (Tán azóta, hogy Bornemisza Péter /1535 – 1584/ leírta, "virág az ember"). A temetkezési szokások mindenütt mások, ezt a különböző kultúrákban élők tanácsalanel fogadják, mint egy gyerek, és nehezen értik, dolgozzák fel.

Ha a japán tényleg akkor szomorú, amikor mosolyog, valóban a rokonaink, mert a magyar kínjában nevetni szokott. Öniróniájuk fejletlen. Túl pedánsak, lelkiismeretesek ahhoz, hogy ennek "örömeit" jól ismerhetnék. Valószínű, hogy sok mindent, amiről máshol csak beszélnek, a japánok meg is élnek mindennapjaikban. (A japán ismertető szerint) szeretik embertársaikat, s amíg tehetik és erejükből futja, addig dolgoznak. Jótetteik jutalmául azt remélik, hogy haláluk után nem születnek újjá. Majd kitalálnak egyszer valami újat. Az embert a gondolatainak kéne irányítania, mégis a reflexei működtetik. A szemlélődő gyerek sem azt teszi legtöbbször, amit mondanak neki, hanem azt, amit lát. A hagyomány őrző Japán innen nézve a feje tetején áll, de ettől még jól működik. A furcsaságaiba így könnyű belenyugodni. Ők a kéz kisujjánál kezdik a számolást. A férfi pedig mindenütt elől megy, mint Indiában vagy Szaúd-Arábiában, és még sorolhatnám. A japánok felülről lefelé írnak. Ha mi "igent" intünk, az náluk "nem"-et jelent. Becsapós ez egy idegennek, mint a fekete-fehér, igen-nem játék. Az esernyőt a csúcsánál fogják a nyele helyett (Még jó, hogy csak akkor, amikor nem esik!). A közlekedés is fordított, mint Angliában, vagy nálunk volt 1939 előtt- A jelzőlámpák a kereszteződések mögött villognak.

A japán, ami a vallásos életet illeti, választhat a sintoista, buddhista és keresztény vallás között. Utóbbinál a katolikus vagy protestáns közül. Ha valaki nem született ez vagy az, honnan is tudhatná eldönteni, hogy melyik a "kóser"? "Isten útjai kifürkészhetetlenek". Az ördögéi tán nem annyira, de ettől még elég rázósak. Feltaláltuk az atombombát. Ez még nem lett volna olyan nagy baj. De használtuk is!

Amikor japán vendéglátónk még a 2004-es meghívása előtt felkeresett saját otthonomban, megmutattam neki azt a rajzomat, mely a hirosimai

atomfelhőt ábrázolja. Az erről készült fotó éppúgy emlékeztet egy gombára, mint egy lombos fára. Karfiolszerű gombájának minden dudora egy-egy koponya. Egyáltalán nem vicces rajz. Nem is annak szántam. Itthoni karikatúra kiállításokon sokan látták. A rajzomnak a "A szeretet nélküli tudás fája" címet adtam. Vendégeimnek elkerekedett a szemük. Ami a japánokat Hirosimában és Nagaszakiban érte, az az őket legérzékenyebben érintő tragédiájuk.

Szerencsére kéznél volt a tolmács és fordította, amire kértem. A helyzet meg lett mentve. Mélyen meghajoltak, mosolyogtak, és mint korábban, "ferde szemmel" néztek rám. Nos, ennyit a szóértés fontosságáról.

Aki itt él, az gyakran megtapasztalhatja, hogy az élet milyen abszurd helyzeteket produkál, és "ami abszurd, azon nevetni lehet" - állította egyszer Bacsó Péter is, a Tanú című filmje kapcsán. A humor fájdalomcsillapító, esély a túlélésre, de mindazon bajaink, problémáink okát, melyek miatt humorizálunk, nem a humorizálás szünteti meg, hanem a bajok valódi okának felderítése és elhárítása, legyen az személyes, családi, országos, vagy akár világméretű, politikai vagy vallási jellegű.

Az az egy húr, melyen nekünk Isten ad meg egy alaphangot, elég erős és elég tiszta. Ennek felhangjaiban ott a harmónia. E hangokra nekünk embereknek, akikre gyakran és nem minden alap nélkül mondják: "te ilyen, olyan, amolyan" kell ráhangolódnunk a vágyott harmóniáért. Ha az ördögre bízánk, hogy játssza el nekünk az örömodát, az öröm volna oda, de nem ide. Istent minden lény a maga módján keresi. Amikor Nemeshegyi Péter 85 éves jezsuita atyát egy TV riporter arról kérdezte (tudva az ő japánban töltött hosszú éveiről, évtizedeiről)

miféle hasonlóságot, azonosságot vagy egymás mellett elmenést tudott felfedezni a keresztény és buddhista tanításokat ismerve, azt felelte, amit az ő kérdésére egy, a tokiói egyetemen tanító sintoista, sintoizmus kutató professzortársa válaszolt: "Minden élő és élettelen, mely a Világegyetemben létezik, a Teremtő Istennek köszönheti létét, és ahogyan Isten Mózeszt adta Izrael népének és Jézust a keresztényeknek, úgy adta Ázsia népeinek Buddhát". Békében és szeretetben élni közös bolygónkon sokaknak "istentelenül nem megy", mert Isten nélkül, törvényei megtartása nélkül nem is mehet. Ha körülnézünk a világban, úgy tűnik, az aranyborjú, melyen Mózes a kőtáblát szétverte, apróbb hámsérülésekkel megúsza, sőt, gyanítom, hogy azóta – ha szabad ezt így mondanom, mert ez mégsem egy bulvárlap – időközben, velünk együtt, szép, nagy (sikerorientált) barommá nőtte ki magát. Ha a második kőtábla már ép maradt, törődhetnénk ...

Hermann János

Táborozás

Kedves gyerekek!

Szeretettel várunk benneteket az idén is napközis táborunkba június 16-tól július 4-ig. Táborunk témája "A Biblia éve". Ebben az évben az Újszövetség lesz fő témánk, e köré fonjuk foglalkozásainkat. Reggel 8 órától 9 óráig gyülekezünk. A várakozás ideje alatt beszélgetünk, sportolunk, rajzolunk, egyéni igény szerint. 9 órától 10 óráig játékos formában, dallal, táncsal, dramatikus játékkal, alkotással hittan foglalkozáson ismerjük meg Jézus életét, tanításait. Ezután tízóraiunk, majd választható programokon játszunk, szórakozunk, sportolunk. Tervezünk játéktanulást, focit, métázást, közösségi játékokat, formázást, agyagozást, kreatív manuális foglalkozást, kirándulást, akadályversenyt....13 órakor ebédelünk /csak hideg ételmet/, majd csendes pihenő alatt mesét hallgatunk. 14órától 16-óráig ismét a felsorolt programokon vehettek részt.. Nagy örömünkre Szalézi testvéreinkkel közös programokat is szervezünk. Évek óta tervezzük a két tábor bemutatkozását egymásnak, ahogy ezt kezdetben tettük Lasetzky Krisztával. Csupa szép emlék maradt meg az együtt töltött napokról. Köszönjük nekik, hogy újra megkerestek bennünket! Táborunk önfenntartó, adományokból működtetjük. Költségeinkhez kérjük a táborozó gyermekek szüleinek anyagi segítségét is. Kérjük újlaki testvéreinket, segítsék továbbra is táborunkat süteménnyel, gyümölcsessel! Szeretettel várjuk mindazokat, akik segíteni szeretnének. Szívesen fogadjuk az ötleteket, javaslatokat is. Érdeklődni lehet a Lasetzky család telefonján egész nap: 3355124. Várunk benneteket!

Garantáljuk a szeretetet, jókedvet, egymásra figyelmet!

Lasetzky család

Újlaki kirándulás métával fűszerezve

2008 május elsején reggel 9 óra után indultunk a plébániáról. Az út célja – mint ahogy ez számomra már az újlaki levelezőlistáról kiderült -, egy jó métahely volt, nem messze a starthelytől. Nem voltunk nagyon sokan, de a gyerekek annál inkább képviseltették magukat.

Pár BKV-járatot igénybe véve megérkeztünk a már említett starthelyhez, a pilisborosjenői téglagyárhoz. Volt ott egy betonozott terület, ahol néhányan rögtön el is kezdtek focizni. Ám az idő hajtott, ugyanis úgy gondoltuk, kettőre már visszaérünk Újlakra, így hát – némi noszogató után -, továbbindultunk. Útközben jókat beszélgettünk. Épp mentünk a legnagyobb nyugalomban, amikor valaki megszólított minket: „Forduljanak vissza, éleslövészet van!” Bátor túravezetőink visszazóltak neki: - Hiszen nem is volt kiírva! Olyannyira bátrak voltak, hogy az egész csapat tovább ment a veszély ellenére is. Néhány fiúnak nagy örömet jelentett az út e szakasza, nem alacsony adrenalin szintjük miatt, hanem mert ahol jártunk, csomó eldobott töltényhüvely volt elszórva. Nosza, neki is álltak páran felszedni néhányat, közben pedig arról beszélgettünk poénkodva, hogy vajon mindenki megérkezik-e a célhoz.

A veszélyes terület az egri várig tartott (Sokat kirándulók tudják, hogy azon a helyen, amit mi csak egri várnak hívunk, építették fel az egri vár másolatát az Egri csillagok című filmhez. Mivel a vár Egerben a töröktől jó nagy károkat szenvedett, ezt a filmben is megjelenítették: a várból már csak romok maradtak, mégis kedvelt turistahely.). Hála Istennek semmi bajunk nem esett, itt pedig már biztonságban voltunk. Néhányunk fejében még az is megfordult, hogy esetleg az egész ijesztgetés volt. Hát nem tudom...

Ez a hely volt az a bizonyos métahely. Letelepeltünk, és nagy lakomát csaptunk. Azért írok lakomát, mert a végén bizony volt vagy ötféle édesség, sőt gyümölcsök is. Mindegyiket körbeadtuk.

Ezt követően némi lustálkodás következett, velem az élen. Úgy fél-egy óra múlva tudtak csak Lasetzky Krisztáék életet verni belénk, hogy most már ideje lenne métázni. Mindenkinek kötelező volt beállni (kivéve persze a szülőket). Ám ez számomra nem volt tragédia.

A játék nagyon jó volt, főleg a vegyes korosztály miatt. A csapatokat is nagyon jól osztotta be Kriszta. Csak úgy repkedett a labda mindenfelé! Tudni kell ehhez, hogy a pálya szelétől nem messze voltak sűrű aljnövényzettel benőtt területek, ahol aztán egyszer-kétszer nagy munkát jelentett a labdakeresgélés. Mindenkit elragadott a játék heve, nem nyafogott senki, legfeljebb a bíró döntései miatt. Az eredmény pont döntetlen lett, ez is tükrözi a jó csapatelosztást.

Miután vége lett a játéknak, úgy tíz perccel pihentünk, aztán elindultunk visszafelé. A dolog nem volt mindenkinek egyszerű, mivel egy babakocsit is le kellett segíteni egy nagyon meredek szakaszon. Végül ezt is megoldották ügyes emberek.

Minden rendjén ment, ám egyszer csak kiderült, hogy rossz felé mentünk. Elégedetlenségünkre vissza kellett fordulnunk egy darabon. A tájékozódás bizonytalansága egy kissé végigkísérte az egész visszautat, bár könnyen lehet, hogy ezt csak én éreztem így. Mindenesetre végül csak elértünk egy buszt, ám Újlakra csak 4 óra után értünk vissza. Ott aztán búcsút vettünk egymástól, és ki-ki ment a maga dolgára. Jó kirándulás volt.

Harmat Zita

Hajnal

Rock oratórium a templomban

Május 18-án az esti hatos mise után arra gondoltam, hogy nincs kedvem hazaindulni, pedig sok egyéb dolgom is lett volna. Szerettem volna ezt a műfajt megismerni, és ezt a döntésemet egyáltalán nem bántam meg. Már az első szám közben kiderült számomra, hogy egy olyan együttest hallhatok, aminek a hangzásvilágát sok magyar rock csapat megirigyelhetné. Nem győztem csodálkozni a kiváló gitárszólókon és a harmóniakon. A szerzők zseniálisan kitalálták, melyik jelenethez melyik zenei stílus illik. Úgy éreztem akkor magam, mintha egy kultúrált buliban lennék, ahol nagyon jó a hangulat. Nagyon tetstett, hogy olyan jeleneteket is betettek, amik nincsenek benne a szentírásban, mégis kitöltik az események közti szüneteket, így a szereplőket és a történéseket közelebb hozták az emberhez. Az énekesekkel is nagyon meg voltam elégedve, különösen azzal, hogy szerepeiket nagy átéléssel adták elő. Számomra talán egyes szövegek néha túl sokszor ismétlődtek, de ettől eltekintve egy nagyon színvonalas koncerten vehettem részt.

Kíváncsi vagyok a csapat másik darabjára, remélem, lesz szerencsém azt is hallani.

Harmat Gergely

Miserend:

hétfő, csütörtök és szombat: 18⁰⁰

kedd, szerda, péntek: 6³⁰
vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Gyóntatás: szentmisék előtt vagy után, és minden csütörtökön este ¾ 7-½ 8-ig.

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján a szentmisék után.

Zsolozsma: péntek 7⁰⁰; vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-i szentmisét.

Imaest: minden hónap harmadik hétfőjén a szentmise után, kb. 18³⁰-kor.

Egyházközségünk rendszeres programjai:

Iroda:(Bécsi út 32., : 335–3573): hétfőn és pénteken 10⁰⁰ – 12⁰⁰, kedden, szerdán és csütörtökön 16⁰⁰ – 18⁰⁰.

Karitás: (Bécsi út 18.): hétfő 17⁰⁰ – 19⁰⁰ **Könyvtár** (bejárt a plébánia udvaráról): vasárnap 9⁰⁰ – 10³⁰.

Tea délelőtt minden hónap második vasárnapján a 9⁰⁰ mise után, a Szent Erzsébet teremben.

Kóruspróbák: kedden és csütörtökön 19⁰⁰ - 21⁰⁰ a Szt. István hittanteremben. Minden érdeklődőt szeretettel várunk.

Gitáros mise a hónapban, 1-én és 15-én, a 9⁰⁰ szentmisén.

1.V. Évközi 9. vasárnap

5.Cs. Szent Bonifác

8.V. Évközi 10. vasárnap

A perselypénzt a sekrestye felújítására fordítjuk.

11.Sze. Szent Barnabás apostol

13.P. Páduai Szent Antal

15.V. Évközi 11. vasárnap

22.V. Évközi 11. vasárnap

24.K. **Keresztelő Szent János születése**

27.P. Szent László király

28.Szo. Szent Iréneusz

29.V. **Szent Péter és Pál apostolok**

30.H. Római egyház első vértanúi

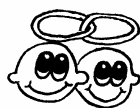
Családi események

Megszületett: április 8-án
Rihmer Aurél és Triznay
Zsuzsa harmadik
gyermeke, Gyula Fülöp.

A keresztség szentségében részesültek:
május 11-én Mongyi János és Sar
Maria Emese, május 18-án Nádor
Zsófia, május 25-én Téglási Richárd
és május 31-én Sziklay Ábel.

Örök hűséget esküdött egymásnak:
május 31-én Kispál
Attila és Bodnár
Krisztina

✝ Halottaink:

Domokos Imréné (91)
Farkas József (60)
Harth Jenőné (99)
Havasi Szilárd (84)
Janch Tibor (66)
Kozma István (82)
Kuti Ferenc (69)
Patonai Gáborné (102)
Pávai István (83)

Hírek, hirdetések

- A búcsúünnepi szentmise június 29-én a 1/2 11-es szentmisén lesz, Dr. Paskai László bíboros úr lesz a főcelebráns.
- Június 1-jén - a 9⁰⁰ órás szentmisén - elsóáldozás lesz templomunkban.
- Hangversenyre hívjuk a Kedves híveket, 2008 június 8-án az esti szentmise után, templomunkba!
  - **HÁNDEL:** B-dúr szonáta 2 oboára és basso continuóra
  - **BACH:** Ich will auf den Herren schauen (szoprán ária a 93. kantátából)
  - **BACH:** Quia respexit (szoprán ária a Magnificatból)
  - **BACH:** Sich üben im Lieben (szoprán ária a 202. kantátából)
  - **HÁNDEL:** G-dúr szonáta 2 oboára és basso continuóra
Közreműködnek: Lipták Mária – szoprán (2,3,4)
Bátki Hedvig – oboa (2,5)
Szebenyi Katalin – oboa (1,4)
Koncz Ádám – oboa (1,3,5)
Czetnár Judit – orgona (1,2,3,4,5)